

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Gainae postulatione, & Ioannis Chrysostomi responsione. Cap. XXXII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

THEODOR. HISTOR.

apostolicorum imitatores conquisiuit, eosque illis erudientibus præfecit, literas autem eius ad Leontium episcopum Ançyræ perscriptas, quibus tum Scythes ad fidem cōuersos esse significabat, tum orabat, ut viros idoneos ad rectam salutis viam illis monstrandam mitteret, ipse equidem perlegi. Porro autem ubi intellexit pestiferam Marcionis hæresim nonnullos in nostra regiōe pagos occupasse, scripsit ad eū, qui id temporis episcopus illius ecclesiæ fuit, hortatus, ut hæresim illam inde expelleret: atque quod ei in eo negocio exequendo adiumento esset, edicta imperatoris ad illum mittenda curauit. Sed de ecclesiis, more Diui Pauli apostoli, quam animo sollicito esset, ex his rebus gestis satis constare poterit.

*De Gainæ postulatione, & Ioannis Chrysostomi
responsione. CAP. XXXII.*

SVntautem alia ipsius facta, quæ eius loquendi libertatem perspicueclarare queat. Exempli gratia: Gainas quidam genere Schyta, animo barbaro, insolentia planè tyrannica per id temporis dux fuit, & non modò exercitiū ex sua gente collecto, verum etiam vna, Romanis tum equestribus, tum pedestribus copiis præfuit. Quem quidem non solum alii omnes, sed etiam imperator ipse (quippe eū tyrannidem moliri suspicabatur) magnopere extimuit. Iste labefaspersus Arriana, postulat ab imperatore vnum ex scris templis sibi dari. Imperator autem respondet se de ea re capturum consilium, & vnum ei curaturum promittit. Itaque diuino illo Ioanne accersito, ei postulatum Gainæ exponit, commemorat eius potentiam, moliri tyrannidem indicat, orat, ut templo donato furetem eius animum placet. Cui nobilis ille vir, ne, inquit, istud ei polliceare, neque sanctum dare canibus mandes. Nam nunquam equidem patiar, ut qui deum verbum sanctè & augustè laudibus & hymnis celebrant, expellantur è sacro templo, idemque tribuantur his, qui contra eum loquuntur blasphemias. Atque ne barbarum illum omnino metuas, imperator, sed me & illum in vnum locum conuoca, tuque silentio triusq; nostrū sermonia ausculta. Ego certè me hominis linguam refrenaturū spero

spero, persuasurumque ne postulet, quod ei concedi non
debeat. Quibus auditis, imperator vehementer letatur, &
postridie eius diei vtrunq; accersit. Gajnas quidē promis-
sum exposcit: magnus autē Ioannes respōdet illi ex aduer-
so: non licere imperatori, qui pietatem colere instituat ali-
quid cōtra res sacras temere moliri. Cui quidē dicēti tem-
plū sibi dari oportere, respondet Ioannes, tēplum sacrū a-
pertū esse, neminemque eum prohibere, quo minus in eo, si
libeat, preces deo fundat. Tū Gajnas, at ego, inquit, alterius
sextæ sum, & cū hominibus eius sextæ vnū sanctū tem-
plum habere postulo. Atque istud quidem non immerito
peto, quippe qui multa bellica certamina pro Roma-
nis cōfecerim. At præmia, inquit Ioannes tibi propte-
rea tributa labores tuos longe superant. Nam dux es, & ho-
nore consulari dignatus: quinetiam tecum debes considere,
quis fueris olim, & qui iam sis: quæ etiam præte-
rita tua inopia, & in qua iam abundantia vitam degas.
Quibus quoq; vestimentis prius induitus essem, quam Istrū
traieceris, & quibus iam opertus. Complectere igitur ani-
mo, quam pauci sint labores, & quam ampla præmia: atque
noli erga eos, qui tibi honorem hunc detulerint, ingra-
tus esse. Hac oratione habita, Ioannes, celebris toti-
us orbis terrarum doctor, os obturauit Gajnæ, atque ad-
eo obmutescere coegit. Temporis autē interuallo interie-
cto, Gajnas tyrannidem, quam mollitus fuerat, manifestò
patefecit, atque collecto in Thracia exercitu, prædas age-
re, & multa loca vastare cœpit. Quibus rebus cognitis, o-
mnes cum magistratus, tum subiecti metu exhorrescere: at-
que nemo erat, qui vel cum eo in acie configere animum
induxerit, vel legationem apud eum obire se tuto posse ex-
istimari. Nam barbarum eius & crudelem animū quisque
suspectum habuit.

De Chrysostomi ad Gainam legatione.

CAP. XXXIII.

ID temporis aliis omnibus velut metu perculsi relicti, i-
tum est ad Ioannem, inuictissimum illum Christi bella-
torem: suadetur ei, vt legatus ad Gajnam proficiatur.

QQ 5 Ille